

sluttet. Ja, det ærede Medlem sagde, at jeg maatte ikke glemme, at der var bleven tilbudt os saa lang Tid, som vi vilde have. Jeg havde nemlig spøgende sagt: Nu har Flertallet haft 2 Maaneder, saa maa vi vel have lige saa lang Tid. „Ja, saa lang Tid de Herrer ville have,“ sagde det ærede Medlem ganske rigtig. Men første Gang, jeg havde Ordet, bemærkede jeg, at vi vilde ikke paatage os Ansvaret for, at denne Sag blev udsat, vi ønskede den fremmet saa hurtig som muligt, og det var Aarsagen til, at vi gik ind paa uden videre at slutte Behandlingen, og at Betænkningen blev afgiven Dagen efter.

Det ærede Medlem vilde igen forsvare Indrømmelserne og gøre et stort Nummer ud af, at man var gaaet 1,800,000 Kr. ned paa Toldloven. „Hvor kan det ærede Medlem,“ sagde han over for mig, „faa noget Menneske til at tro, at det ikke er Nedsættelser?“ Mon den ærede Ordfører kan faa et eneste Menneske, enten i eller uden for denne Sal, til at tro, at en Nedgang paa 1,800,000 Kr. paa Tolvloven, som skal erstattes med 3—4 Millioner Kroners forhøjet Brændevinsafgift, ikke er et Forlangende om at komme højere op med den indirekte Beskatning. Og mon det ærede Medlem kan faa et eneste Menneske til at tro, at det er Indrømmelser over for Folketingets berettigede Standpunkt, at man skal ned og ikke op med den indirekte Beskatning. Brændevins-skatten, siger det ærede Medlem, vedkommer slet ikke denne Sag. Men i samme Foredrag bemærkede den ærede Ordfører over for det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at den netop i strengeste Forstand vedkommer denne Sag, de kunne ikke skilles ad, saa han har altsaa i selvsamme Foredrag sagt det modsatte.

Saa kom det ærede Medlem til det, som han betegnede som min sædvanlige Kæphest. Jeg havde saadan en Lyst til at ride Kæphesten ved at betegne det Forslag, der var vedtaget i det andet Ting, som et Kompromis. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at forsvare denne min Udtalelse, men skal blot henvise til mine tidligere Bemærkninger. Men der var en enkelt Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde gældende i denne Forbindelse, som jeg gerne vil optage. Det er den, at den ærede Ordfører saa bestemt, som han kunde sige det, sagde: Den daværende Regering betyder for os intet, den Overenskomst, man i det andet Ting havde truffet med den daværende Regering, den daværende Finansminister, betyder for os

intet. Ja, det er meget kedeligt, at vi skulle høre det. Vi andre stod i den Formening, at det var Landstingets Regering, vi forhandlede med; det var ikke Folketingets Ministerium, det var en god Højre-regering. Det har i 20 Aar stadig lydt: Regeringen og Højre, og Regeringen maa ikke søge sin Støtte i Folketinget, det er noget, der har været forvist fra dansk Politik. Naar vi forhandlede med den daværende Regering, forhandlede vi i god Tro, vi troede, at naar vi strakte os vidt for at opnaa et Resultat, saa betød det samtidig, at vi havde opnaaet Overenskomst med den modstaaende Anskuelse, men nu høre vi, at det betyder for Flertallet i Landstinget intet, det regner, hvad den daværende Regering gik ind paa, for intet.

Saa kom den ærede Ordfører til Slutning med nogle Betragtninger angaaende mine 43—47 Millioner Kr.; han fandt, at jeg der stod paa et Standpunkt, hvor jeg foregøglede mig noget, der ikke var virkeligt. Men disse Betragtninger skulde den ærede Ordfører helst have sparet sig, jeg staar her paa sikker Grund. Den ærede Ordfører anførte nogle Bemærkninger og nogle Tal om Toldindtægterne paa Københavns Toldbod i de første 8 Maaneder af indeværende Finansaar. Jeg tillader mig at bemærke, at jeg her holder i min Haand en Opgørelse over de samlede Toldindtægter for det hele Land for de første fem Maaneder af Finansaaret — det er den sidste Opgørelse, vi have, der er ikke nogen nyere — og ifølge denne Opgørelse ere de egentlige Toldindtægter i disse 5 Maaneder stegne med over 1 Million Kr. Tage vi den samlede Toldindtægt, idet vi tage Brænderiafgiften og Ølskatten i det hele Land med, saa bliver det næppe 1 Million Kr., men saa bliver det mellem 8—900,000 Kr., altsaa henimod 1 Million Kr. paa det samlede Beløb paa de første 5 Maaneder. Det synes at tyde paa, at der ikke er nogen Nedgang, men at Forholdet er ganske det samme for indeværende Aar, som det har været i en Række af Aar, Fremgangen i de senere Aar har været en 2—3 Mill. Kr. aarlig paa Toldafgifterne, Brænderiafgiften og Ølskatten. Men det, jeg har talt om, Forholdet mellem Budget og Statsregnskab, er jo noget ganske andet. Min Tale om de 43 og de 47 Millioner vedkommer slet ikke det, den ærede Ordfører har berørt, det er noget ganske andet. Naar vi budgettere paa Finanslovsforslaget, tage vi paa en vis Maade en Slags Gennemsnit og